

**PŘÍBĚHY BEZPRÁVÍ
Z VĚZEŇSKÝCH SPISŮ
PROJEKT SPOLEČNOSTI ČLOVĚK V TÍSNI**

PARDUBICE 2541
02058
TUMERICE 7365
PARDUBICE 2160
KS-HV-0-NZ
č. Budějovice
3360

Autoři textů:

Lucie Gaberdénová, Alena Nosková, Alena Šimánková – *Národní archiv*

Tomáš Bursík, Pavlína Formánková, Petr Koura, Patrik Virkner, Pavlína Zápotocká – *Odbor archiv bezpečnostních složek MV ČR*

František Hanzlík, Libor Svoboda – *Univerzita obrany Brno*

Martin Jindra – *Archiv Pražské diecéze Církve československé husitské*

Adam Drda, Petr Svoboda, Zbyněk Šimánek, Ivana Šmelová

Vedení projektu a výběr archivních dokumentů: Karel Strachota

Redakce textů: Martina Kulíková, Petruška Šustrová

Na přípravě publikace se dále podílely: Halka Kuščynská, Kateřina Suchá

Jazyková úprava: Andrea Bláhová

Reprodukce fotografií a archivních materiálů: Radka Ciglerová, Lubomír Kotek

Grafická úprava a sazba: Ondřej Matyáš

Tisk: Atelier Spektrum

Datum vydání: listopad 2007

© Člověk v tísni, o. p. s.

Všechna práva vyhrazena

ISBN: 978-80-86961-36-1

PŘÍBĚHY BEZPRÁVÍ – 3. ročník, 2007

Člověk v tísni, o. p. s., Sokolská 18, 120 00 Praha 2

info@pribehybezpravi.cz, www.pribehybezpravi.cz, www.jedensvetnaskolach.cz

Finanční podpora:

Atelier Spektrum

Thomas Kurt Schrecker

Dar věnovaný památce Ireny Hynkové

Výstavu **Příběhy bezpráví – z vězeňských spisů** připravila společnost **Člověk v tísni** ve spolupráci s **Národním archivem**. Je jednou z doprovodných akcí v pořadí již třetího ročníku projektu **Příběhy bezpráví**, který prostřednictvím filmových projekcí a následných diskusí přibližuje žákům a studentům základních i středních škol poválečné období československých dějin.

SEZNAM VLOŽEK

v osobním spise trestance č. kmen. _____

Číslo běžné	kusů	N á z e v	Pozn
1	1	Trestní list	
2	2	Průvodní listiny	
3	1	Opis rozsudku	
4		Opis obžalovacího spisu	
5	1	Seznam oděvní	
6	1+1	Popis osoby a pracovní dotazník	
7	1	Rukopis a životopis	
8	1	Osobní arch	
9		Potvrzení o domovské příslušnosti	
10	1	Vstupní výsledk	
11	1	Opis nařízení výkonu trestu	
12	1	Opisování - doklady	
13	2	Protokol. výsledk	
14	1	Zrušení vinkulace vhladní knížky	
15	1	Shlášení k raportu	
16	1	Doručení obšíly	
17	1	Shlášení k raportu	
18	1	Kmrti'	
19	2	Ohledací list	
20	1	Shlášení list	
21	2	Dobaz a rapovid pozostalým	

Lágr postavený na Václavském náměstí pod sochou světce, patrona české země, má symbolický význam. Zastupuje desítky skutečných lágrů, jimiž bylo poseto komunistické Československo. V prostoru obehnaném ostnatými dráty je umístěno několik desítek fotografických portrétů pocházejících z vězeňských spisů bývalých politických vězňů. Při jejich výběru jsme sledovali v podstatě jediný cíl: chtěli jsme ukázat, jak široké bylo spektrum perzekuovaných občanů. Pronásledováni a věznění byli ti, kteří proti režimu odvážně vystoupili – političtí oponenti KSČ, spolupracovníci západních tajných služeb, odbojářů. Vedle nich také komunisté, kteří prohráli v mocenských vnitrostranických zápasech. Většinu osazenstva lágrů a věznic však tvořili jiní lidé: vojáci ze západní i východní fronty, katoličtí kněží, členové církevních řádů, skauti, živnostníci, tzv. kulaci, příbuzní jiných zatčených. Muži i ženy, studenti i lidé ve věku jejich prarodičů, intelektuálové i prostí zemědělci a dělníci, lidé z měst i z venkova. Za mřížemi se ocitli za to, čím byli, kým se narodili, jak žili; totalitní režim v nich viděl potenciální hrozbu, chtěl jejich majetek, potřeboval „použít“ jejich životy.

Doprovodná publikace, kterou držíte v ruce, obsahuje vedle portrétů také krátké texty přibližující okolnosti uvěznění a období života, které tito „muklové“ strávili v kriminálech a pracovních táborech. Texty byly zpracovány na základě informací obsažených v osobních vězeňských spisech. Do publikace jsme zařadili také některé archivní materiály: opisy rozsudků, vstupní dotazníky, seznamy věcí odevzdaných při nástupu trestu, pravidelné posudky a hodnocení sepsované náčelníky věznic, protokoly o výpovědích, hlášení ke kázeňským řízením, přehledy pracovního zařazení, nařízení k eskortě do jiné věznice, soupisy kázeňských trestů, povolených návštěv, balíků... Uvedené materiály mají mimořádnou výpovědní hodnotu; přinášejí svědectví nejen o životních podmínkách ve věznicích a lágrech, ale i o fungování mechanismů „lidově demokratické“ moci, odrážejí celkovou atmosféru naší nedávné minulosti. Většinou jsou psány neosobním jazykem, nezvratné a bolestné zásahy do lidských životů jsou zaznamenány cynickými formulacemi. Lidská bytost se stává pouhou „položkou“, s níž je možné libovolně manipulovat. Protipól těchto strohých a bezcitných úředních dokumentů pak představují často neodeslané či nedoručené dopisy vězňů a jejich blízkých, které se ve spisech rovněž dochovaly, včetně dopisů na rozloučenou psaných několik hodin před popravou.

Všechny vězně, jejichž portréty jsou zde prezentovány, spojuje to, že se stali obětmi totalitní justiční zvrůle. A ještě něco mají společné – odvalu, mravní sílu, vytrvalost, nezlomnost, které v drtivě většině prokázali. Podobný osud jako oni přitom měly i tisíce dalších československých občanů – jim všem je výstava věnována. Jsme přesvědčeni, že jejich osudy je třeba připomínat jako samozřejmý projev úcty i jako odkaz budoucím generacím.

Při listování následujícími stránkami bude většina z nás zřejmě zažívat podobné pocity – pocity zmaru, zděšení, vzteku, smutku i obdivu. A asi si začne klást i podobné otázky. Kde se ve vězněných vzala ta síla, síla vydržet, nepodlehnout? Jak bych já sám obstál v podobné situaci? Co způsobilo, že někteří lidé byli schopni se dopouštět na druhých takových zvěstev za víceméně nečinného přihlížení tisíců dalších? Jak se změnila naše společnost za těch pár desetiletí? Může se něco podobného opakovat? Univerzální, správné odpovědi a řešení neexistují. Přesto je důležité se ptát.

Děkují všem, kdo se na přípravě výstavy a publikace podíleli.

Karel Strachota
ředitel projektu Příběhy bezpráví

OBSAH

František Babíček	8
Ludmila Burianová	10
Jan Dolejší	12
Rudolf Antonín Dvorský	14
Lubomír Dvořák	16
Vít Fousek	18
Jaroslav Franc	20
Marie Franková	22
Klára Freislebenová	24
Zdenka Friedlová	26
Rudolf Fuksa	28
Milena Havlůjová	30
Jan Hošek	32
Julie Hrušková	34
Vlasta Charvátová	36
František Chmel	38
Marie Jandová	40
Rudolf Emanuel Jurist	42
Adolf Kajpr	44
Zdeněk Kessler	46
Antonie Kleinerová	48
Dobromila Konárková	50
Ladislav Král	52
Ludvík Kryl	54
Anna Kvášová	56
Metoděj Cyril Metelka	58
Bohumil Modrý	60
Boris Morávek	62
Josef Nestával	64
Libuše Nežerná	66
Josef Novák	68
František Nušl	70
Vlastimil Ondrůj	72
Josef Palivec	74
Zbyšek Petržílek	76
Huberta Marie Pijáčková	78
Gabriel Putráš	80
Václav Rada	82
Marie Rampasová	84
Josef Robotka	86
František Rychlink	88
Arnošt Schwarzenberg	90
Anna Magdalena Schwarzová	92
Otto Stehlík	94
Josef Straka	96
Josef Svoboda	98
Antonie Svobodová	100
Bedřiška Synková	102
Dagmar Šímková	104
Miloslav Štědrý	106
Marie Švejdová	108
Karel Tlášek	110
Jan Trn	112
Josef Týfa	114
Jan Evangelista Jiří Vícha	116
Václav Wagner	118
Veleslav Wahl	120
Tatána Wahlová	122
Josefa Wolfová	124
Emanuel Zábrana	126
Jiřina Zábranová	128
Václav Žatecký	130

FRANTIŠEK BABÍČEK

František Babíček (* 1915) pocházel z rolnické rodiny. Po absolvování gymnázia pokračoval ve studiu filozofie v Nizozemsku, během druhé světové války byl internován a po složitých peripetích dokončil v roce 1943 teologická studia v Praze. Jako kněz pak působil na několika místech. V roce 1947 byl ustanoven představeným kláštera na Svatém Hostýně, odkud byl v září 1949 odvolán a přešel na Velehrad.

Na Velehradě byl 5. října 1949 zatčen a vzat do vazby v Uherském Hradišti. Byl obviněn z toho, že při konání pouti na Sv. Hostýně ve dnech 30. a 31. července 1949 odmítl dát svolení k vedení bohoslužby knězem A. Ungerem z Orlové, který se nemohl prokázat celebretem, tj. potvrzením od svého ordináře, že není zatížen církevním trestem. A. Unger byl v té době pod ochranou politických funkciónářů, protože se zapojil do práce v Katolické akci, která byla příkladem „kladné spolupráce církve se státem“.

Státní soud v Praze odsoudil pátera Františka Babíčka dne 15. září 1950 za zločin velezrady k deseti letům odnětí svobody, odnětí čestných občanských práv a ke konfiskaci majetku. Jeho čin byl označen za napomáhání cizí nepřátelské moci s cílem rozvrátit Národní frontu a lidově demokratické zřízení. Ještě před jeho souzením se více než šedesát farníků z Velehradu obrátilo na prezidenta republiky s prosbou o osvobození jejich faráře, který se těšil „velké přízni věřících pro svoji vzácnou povahu a lidový charakter, jakož i nepolitické vystupování“.

František Babíček, vězněný převážně ve Valdčích, byl propuštěn na svobodu 5. října 1959.

Základní
zpráva
František -
rodinná

Draží rodiče, pokoj Paně!

Je zase nejvyšší čas, aby se Vám
napsal několik řádek, zatímco

742 2/18

Krajská prokuratura v Hradci Králové

Kn 1077/56-3.

V Hradci Králové dne 10. VII. 1956

Nápravně pracovní tábor

ve Valdčicích.

Věc: František Bábíček, podmíněné propuštění.

D. č.:	13. VII. 1956
Ci.:	3
Přílohy:	8

Žádost Františka Bábíčka, Milotice čp. 22 ze dne 16.4.1956 za podmíněné propuštění jeho syna Františka Bábíčka byla odložena jako nevhodná k projednání, neboť provedeným šetřením bylo zjištěno, že odsouzený byl v poslední době dvakrát kázenky trestán a to v prosinci 1955 pro psaní závažného dopisu a v lednu 1956 pro špatnou pracovní morálku. Ačkoliv jeho pracovní výkon se potom zlepšil, je petro z kázenkových trestů, že převýchova odsouzeného není dosud skončena.

Negou proto dosud splněny zákonné podmínky pro jeho podmíněné propuštění (§ 33 tr.z.).
Odsouzený buď o tom vyrozuměn.

Krajský prokurátor:
v.z. Dr. Kropáček v.r.

Lo ~~svazek~~ ~~vystaven~~ ~~den~~

Vzal na vědomí dne 11. 7. 56
Poupis

František Frank

zařízení
ve Valdčicích,
okres Jičín.

D. č.:	7. V. 1956
Ci.:	
Přílohy:	

Věc: František Bábíček, z. č. 542; žádost o podmíněné propuštění.

Společně se svojí manželkou Ludmilou žádám o podmíněné propuštění svého syna Františka Bábíčka, který byl odsouzen státním soudem v Praze dne 15. 9. 1950 Or I/VII 16/50 pro trestný čin velezrada podle § 1/1/ c/ zák. č. 231/48 Sb. k odnětí svobody na 10 roků. Jsem stár 78 let a manželka je o rok mladší. Doufali jsme, že syn František nám naše stáří usnadní. Předpokládáme, že doba téměř 7 let vězení stačí k jeho potrestání.

Žádáme proto znovu o podmíněné propuštění z ústavu nápravních zařízení.

Žádost stejného znění zasíláme současně Krajské prokuratuře v Hradci Králové.

Babíčková Ludmila
matka

Bábíček František

LUDMILA BURIANOVÁ

Ludmila Burianová (* 1921) vyrostla ve skromných poměrech. Absolvovala lékařskou fakultu a pracovala na chirurgickém oddělení. Měla čtyři sourozence, přičemž dva bratři působili jako kněží. Jeden z nich, Bohuslav, v roce 1949 veřejně přečetl zakázaný pastýřský list, byl za to zatčen a za půl roku propuštěn na amnestii. V roce 1950 uprchl do zahraničí, poté se tajně vrátil a převedl přes hranice řadu osob, převážně kněží. V roce 1951 ho zatkla Státní bezpečnost a později byl odsouzen k dvaceti letům vězení. V době jeho ilegálního pobytu na území ČSR se s ním L. Burianová stýkala a pomáhala mu. Dne 14. dubna 1952 byla zatčena a obviněna mimo jiné z toho, že se spolu s představenou kláštera v Krnově pokusila zorganizovat útěk řeholnic do zahraničí, což se jí nakonec nepodařilo. Další obvinění spočívala v tom, že byla informována o ilegální činnosti svého bratra Bohuslava a při jeho návratu ze zahraničí se o něho starala. Státní soud v Praze ji za velezradu odsoudil k šesti letům vězení, ke konfiskaci jmění a ztrátě čestných občanských práv na dobu pěti let. Při nástupu do vězení popsala tato tichá a laskavá žena v dotazníku pohnutky své „protistátní činnosti“ takto: „Láska k bratrovi mně bránila, abych ho šla oznámit na StB, když se vrátil ze zahraničí.“ Po případném propuštění se chtěla věnovat lékařství, ke kterému „celým srdcem a celou duší lnula během studií a zaměstnání“. Lékařská praxe jí ve vězení nebyla umožněna a rovněž po odchodu na svobodu jí bylo vykonávání jejího povolání na několik let odepřeno. Propuštěna na svobodu byla dne 9. července 1957. Návratu bratra Bohuslava se však nedočkala – zemřel ve věznicí na Mírově, údajně na zápal plic.

reslu	12.2.1953	4.
reslu	1. 14.4.1952 + 13.4.1952	3.
	2.	4.
reslu		
reslu	1. 14.4.1952 + 13.4.1952	3.
	2.	4.
eni		
na svobodu	9.7.57	Lhůta k podm. prop. 4.9.1957.
rdliště (přím)	Právo mandlova náměstí 9.	Nebezpečnost:
propuštění	Právo — 4 — 4	

Kos Seznam věcí, které měl vězeň u sebe nebo s ním byly dodány
 a) Oděv, prádlo, obuv

1	klobouk <i>černý</i> ✓	16	košile <i>černá</i>	31	✓
---	------------------------	----	---------------------	----	---

27	Jakých úspěchů jste dosáhl(a) v životě?	<i>dočíst si kn. fol. M. U.</i>		
28	Jaké neúspěchy a zklamání jste měl(a) v životě?	<i>žádné</i>		
29	Vaše majetkové poměry? Majetkové poměry manželky(ia), družky(ia), snoubenky(ce)?	<i>bez majetna</i>		
30	Osobní záliby, případně vážné (sport, hudební nástroje, karty atd.).	<i>lekarství</i>		
31	Jste kuřák?	Jste zvyklý(á) požívat nadměrně alkoholické nápoje?	Jste zvyklý(á) požívat opojné prostředky a které?	
	<i>ne</i>	<i>ne</i>	<i>ne</i>	
32	Vaše nemoci v dětství, operace, duševní stavy, choroby trvalé povahy, pohlavní nemoci, úrazy. Váš současný zdravotní stav, jak se Vám jeví.	<i>úruť, kašel, spalničky, duon. úvřky, tbc plie, srdeční vada. plieci měly dosud nevyléčen, neopadl jsem, cítil jsem, že se můj mléč zhorsil. Noční poty, píleci v zádech, kašel a vykašlávání, úmerna bož, křivost klouby; hukot - bzučení srdce. Ztrata váhy o 16 kg.</i>		
33	Váš životopis (objasněte, žijete-li s rodinou pohromadě, ne-li, z jakého důvodu, v jakých sociálních poměrech jste žil(a), velikost bytu, kdo se nyní stará o rodinu, jaký má příjem a pod.)	<i>Během studia až do nastoupení v nemocnici - bydlím u rodičů - z rodiny byt bez příslušenství. Jsem z mladobutě rodiny, otec měl špatný plat při válce práci ne našel a jeho vděček nastal živit 7 členů rodiny. Uvěřili jsme se ve všem usknorovat. Otec je již 43 roky starý, již asi 15 let bez práce, nemocen. Během vysokého školního studia jsem pobíral 8 Kč měsíčně, svým jsem podporoval též rodiče. Otec měl podstatnou záležitost o důchod, nemine zde jej již obdržel. Během mléč povolání jsem podpořil rodiče svým platem (5.000 Kč měsíčně) ostatní domovním dosud svým mírným platem rodiče podporovat nemohli, jelikož záměrně uzavřeli děti živit svou rodinu. Podpora rodičů spíše ne můj.</i>		

Celková vyhodnotení odsudenej Burianovej dá sa podľa doterajšieho stupna usúdiť že trest u nej neplní v dostatočnej miere prevýchovný účel v žiadnom smere není možné jej žiad...

JAN DOLEJŠÍ

Jan Dolejší (* 1926) byl nadaný student strojí fakulty ČVUT a člen národně socialistické strany. V roce 1949 byl kvůli členství v této straně při politických čistkách z vysoké školy vyloučen, což bylo odůvodněno tvrzením, že dosahoval špatných studijních výsledků. Právě na takové lidi, které režim postihl mezi prvními, se zaměřovala Státní bezpečnost. Hned v roce 1949 kontaktovali Jana Dolejšího agenti-provokatéři StB a předstírali, že jsou členy protistátní skupiny. Mladý muž jim uvěřil a souhlasil s tím, že se stane členem skupiny, bude podávat informace o náladách obyvatelstva a působit jako spojka. Následně byl zatčen, z těchto skutků obžalován a posléze uznán vinným s tím, že jeho cílem mělo být zničení nebo rozvrácení demokratického zřízení a hospodářské soustavy Československa. I sama prokuratura připustila, že se do žádné činnosti aktivně nezapojoval, neboť mu to okolnosti ani neumožnily. Za jedinou větu, pouhý slib cíleně získaný spolupracovníky StB, byl Jan Dolejší v srpnu 1952 odsouzen za velezradu na jedenáct let k těžkému žaláři, byl mu vyměřen vysoký peněžitý trest a veškerý jeho majetek byl zkonfiskován. Trest si odpykával tak jako mnoho dalších politických vězňů v nápravněpracovních zařízeních v uranových dolech na Jáchymovsku. V táboře Svatopluk byl přidělen k práci bezprostředně ohrožující život. O jeho „převýchově“ hovoří posudek nápravného zařízení: „Vědomí viny žádným způsobem nedává najevo a chová se v této otázce tak, že vzniká dojem, že je na svou trestnou činnost hrdý.“ Na svobodu byl Jan Dolejší propuštěn 15. února 1957, tedy v době, kdy se věznění na jeho zdraví již těžce podepsalo. Časem ho postihla nemoc z ozáření, na jejíž následky zemřel.

1.	27. 10. 1949	3.	
2.		4.	
1.	24. 10. 1960 a 27. 12. 1960	3.	
2.		4.	
1.	15. 11. 1957	podmíněně propuštěn	Lhůta k podm. prop. 27. 5. 55
Měsíční bydliště (s datem zatčení) Jihlava, Družstevní č. 4.			KLASIFIKAČNÍ SKUPINA
Měsíční bydliště po propuštění — 11 —			

902

Popis osoby.

012902

3

~~Číslo~~ Pst II 157/50

V Brně dne 27.8.1951.

U s n e s e n í .

Státní prokurátor nařizuje podle § 293 odst. 1 tr.ř. výkon náhradního trestu odnětí svobody v trvání 2 měsíce, uloženého pro případ nedobytnosti trestu peněžitého 20.000 Kčs Jan Dolejší, nar.dne 15.1.1926, v Havl.Brodě, rozsudkem státního soudu, odd. Brno ze dne 30.8.1950 č.j. Or II/I 47/50.-15 potvrzeným - pozměněným rozhodnutím nejvyššího soudu ze dne 15.3.1951 č.j. To III 2/51-5.

O d ů v o d n ě n í :

Od exekučního vymáhání uvedeného trestu peněžitého bylo upuštěno pro jeho zjevnou nedobytnost (§ 291 tr.ř.).

Shora uvedený trest peněžitý je podle sdělení vymáhajícího úředníka a finanční prokuratury v Jihlavě, t.č. nedobytný.

Bylo proto nutno nařídil ve smyslu § 293 odst. 1 tr.ř. výkon náhradního trestu odnětí svobody.

Odsouzený může kdykoliv odvrátit výkon tohoto náhradního trestu nebo jeho poměrné části tím, že zaplatí peněžitý trest nebo jeho poměrnou část.

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou by bylo podat u státní prokuratury, odd. v Brně do t ř í dnů od doručení tohoto usnesení. Stížnost má odkladný účinek. K zachování této lhůty stačí, je-li stížnost v ní učiněna u velitelství vězeňského ústavu, kde je odsouzený uvězněn.

odeslán: 12. IX. 1951

Četl a vzal na vědomí

čkm: 012902

Jan Brůna

podpis
Doručil dne: 12. IX. 1951

Dipud

Kanc.!

Doruč odsouzenému prostřednictvím
VO-SVS v Ostrov u Kar. Varů, (modře)
lhůta ku 5.9. (pr. moc, vz.7).

Náměstek státního prokurátora:
v zast.

[Handwritten signature]

Brod, přísl. věř, okr. podle § 78/1 tr. z.

Brod, česko-bratr. ná-
swobodný, studující,
bytem Jihlava, Družstev-
1, nar. české. Rodič:

odnětí svobody na 11 ro-
ků, peněž. trest 20.000.-
Kčs, event. další 2 měsí-
ce odnětí svobody, ztráta
cest. práv obc. na 5 let,
propadnutí celého

RUDOLF ANTONÍN DVORSKÝ

R. A. Dvorský (* 1899) patřil k nejméně úspěšným hudebníkům meziválečného Československa. Začínal ve 20. letech jako zpěvák v pražském kabaretu Červená sedma, v roce 1929 založil vlastní orchestr The Melody Boys, který se záhy stal předním českým tanečním souborem a vedle tradiční dechové hudby interpretoval i moderní taneční hudbu – jazz a swing. V roce 1936 založil R. A. Dvorský hudební nakladatelství, které vydávalo mimo jiné písně Voskovce a Wericha. Dvorský též ztvárnil několik rolí ve filmu (Krb bez ohně, Kristián) a k desítkám dalších snímků nahrál hudbu. Jeho tvář s knírkem a nezbytným motýlkem se stala jedním ze symbolů prvorepublikové elegance. Po únoru 1948 bylo Dvorského hudební vydavatelství znárodněno. V létě 1950 se pokusil se skupinou přátel uprchnout z komunistického Československa dopravním letadlem, které měli unést tři piloti Československých aerolinií. Plánovaný útěk se však nezdařil a jeho aktéři, kteří na louce nedaleko Prahy maršálně čekali na letadlo do svobodného světa, se rozešli domů. Komunistická tajná policie se o tři roky později o plánu dozvěděla a začala jeho účastníky sledovat. R. A. Dvorský byl 16. září 1953 zatčen a obviněn nikoliv z pokusu o opuštění republiky, ale přímo z velezrady. V průběhu soudního líčení v únoru 1954 soud konstatoval, že R. A. Dvorský „neměl rozhodně kladného poměru k lidově demokratickému řádu“ a že „jeho sympatie a obdiv patřily vždy západu a jeho kultuře“. Původní rozsudek pětiletého žaláře později Nejvyšší soud s přihlédnutím ke zhoršenému zdravotnímu stavu odsouzeného zmírnil na tři a půl roku. Součástí trestu byla konfiskace celého jmění a ztráta čestných občanských práv po dobu trestu. Jako tisíce dalších politických vězňů byl i R. A. Dvorský ve vězňovně vystaven šikanování a ponižování. Bchaři mu odmítali vydávat balíky zasílané příbuznými a kázeňsky ho trestali za nedovolené vyučování angličtiny. Dne 10. května 1956 byl R. A. Dvorský vzhledem k těžké nemoci propuštěn na svobodu. Zemřel 2. srpna 1966.

ušení trestu

ec trestu

opatření

uštěn na svobodu
a hod

dní bydliště
zatčením)

stě po propuštění

1. 16. 3. 1954 - 12 hod

2. Zlúta čel. práv občanských na 5 roků.

3. 10. 9. 1956 v 17. 20. 1957

4. Praha VII.
Heřmanova 14.

-1- -1- -1-

Nebezpečnost:

Zpráva o pověsti

Důvěrné Nutné

Obvodní oddělení veřejné bezpečnosti

Ohlášení přání odsouzeného.

zákl.: **237** Jméno: **R. A. DVORSKÝ** Umístění: **21**

prosí: **aby mu byl povolena odborná hudební časopis vydávaný Svazem čs. skladatelů HUDEBNÍ ROZHLEDY**

R. A. DVORSKÝ
Podpis odsouzeného.

K předchozímu zjištění:

1. Referát výkonu trestu.
2. Hosp. referát.
- 3.

Rozhodnutí: **ne**

Provede:

1. Referát výkonu trestu.
2. Hosp. referát.
3. Oděvní sklad.

V **2.7.1954**

Provedl: **2.7.54**

Zapsal do knihy přání a sílností: pod č. **193**

(Píšte stručně, věcně a čitelně!)

Předkládá: dne **21/VI.** 1954

č. 136. Ohlášení přání odsouzeného (české). 825-98 - Tisk ÚNZ Praha.

Ohlášení přání odsouzeného.

zákl.: **437** Jméno: **R. A. DVORSKÝ** Umístění: **1**

prosí: **na základě příslibu p. nadporučíka okresního náčelníka a laskavé povolení harmoniky a časopis HUDEBNÍ ROZHLEDY: oficiální orgán Svazu čs. skladatelů, který dotud jako člen Svazu vydává**

R. A. DVORSKÝ
Podpis odsouzeného.

K předchozímu zjištění:

1. Referát výkonu trestu.
2. Hosp. referát.
- 3.

Rozhodnutí: **vyhovující**

Provede:

1. Referát výkonu trestu.
2. Hosp. referát.
3. Oděvní sklad.

V **Průhoně** dne **2.3.55**

Provedl: **4.3.1955**

Zapsal do knihy přání a sílností: pod č. **460 R.**

(Píšte stručně, věcně a čitelně!)

Předkládá: dne **195**

č. 136. Ohlášení přání odsouzeného (české). 825-98 - Tisk ÚNZ Praha.

zatkněte:

nábož. Českoslov. bezpartijní.

Příjmení, jméno **Dvorský Rudolf Antonín**

jméno za svobodna

nar. **24.3.1899**

kde **ve Dvoře Králové** stát. přísl. **čsl.**

národnosti **česká** třídní původ **něžádský**

zaměstnání **hudební skladatel**

bydliště **Praha**

LUBOMÍR DVOŘÁK

Lubomír Dvořák (* 1924) se narodil v rodině ředitele obecné školy v Albrechticích. Válku prožil v Brně a v roce 1944 se zapojil do protiněmeckého odboje rozmnožováním a rozšiřováním letáků. V roce 1947 složil přijímací zkoušky na Vojenskou akademii v Hranicích a po jejím absolvování byl zařazen k pěšímu pluku v Benešově, přemístěnému později do vojenského prostoru Boletice u rakouských hranic. Po únoru 1948 nesouhlasil s perzekucemi a čistkami v armádě. Jeho protikomunistické postoje posílilo i násilné združstevňování, které postihlo jeho vzdálenější rodinu, a případ Babice, ve kterém bylo na základě vykonstruovaných obvinění odsouzeno několik lidí k trestu smrti. Jeho názory a původ. Na začátku padesátých let se Lubomír Dvořák v Jihlavě podílel na vytváření protistátní skupiny v armádě. V této době pomohl při přechodu hranic několika osobám, jimž hrozily perzekuce. Převedl přes hranice i dva důstojníky, kteří za války bojovali v západní armádě. V květnu 1954 byl Lubomír Dvořák zatčen v Praze, kde se účastnil příprav na slavnostní vojenskou přehlídku. Za trestné činy vyzvědačství a velezrady byl dne 23. prosince 1954 odsouzen k doživotí. Trest si odpykával v Jáchymově a později na Bytíz u Příbrami, kde se neúspěšně pokusil o útěk. V roce 1965 soud zamítl jeho žádost o propuštění. Z vězení byl propuštěn až po čtrnácti letech dne 9. května 1968 na základě amnestie prezidenta republiky.

297/14 Za 140/161.52				
K trestu				
168 prom 100/100, 9 m 6 dní				
7. trestný čín	1. p 78/20, 11, 86/20.	3.		
	2.	4.		
Nástup trestu	23.12.1954			
Počátek trestu	1. 2. 5. 1955 1. 1. 1962	3.		
	2.	4.		
Přerušení trestu				
Konec trestu	1. 1. 1. 1962 2. 5. 1979	3.		
	2. 6. 3. 1971	4.		
Další opatření				
Propuštěn na svobodu dne a hod.	AMNESTIE 9. 5. 1968	Nebezpečnost:		
Poslední bydliště (před zatčením)	Praha 6, Pod Královkou			
3741216 po tro				

Rozpis kázeňských trestů

- 1/ 24.12.1957 spal po budíčku 2 dny korekce
- 2/ 26. 2.1959 drze se choval 1 měsíc zastavení výhod
- 3/ 27. 4.1959 bez povolení dělal výpisky z novin 10 dnů korekce
- 4/ 4.11.1962 neuposlechl rozkaz částka
- 5/ 30. 4.1964 drzé chování vůči příslušníkům MV 7 dnů korekce
- 6/ 28. 7.1964 ležel v denní době na lůžku částka
- 7/ 20. 1.1965 uschoval nedovolené věci na pracovišti 10 dnů izolace a vyváděním do práce, odejmutí studovat anglický jazyk

O d m ě n y :

- 1/ 7. 8.1959 potravinový balíček
- 2/ 22. 8.1960 potravinový balíček
- 3/ 12.12.1960 potravinový balíček
- 4/ 18.10.1962 pochvala v rozkaze náčelníka
- 5/ 12. 1.1964 zvýšení kapesného
- 6/ 8. 2.1964 potravinový balíček
- 7/ 10. 4.1964 potravinový balíček
- 8/ 20. 7.1964 potravinový balíček
- 9/ 10. 7.1964 potravinový balíček
- 10/ 17. 8.1964 uvolnění částky z úložného
- 11/ 19.12.1965 potravinový balíček
- 12/ 10. 2.1966 částka z úložného
- 13/ 9. 3.1966 částka z fondu náčelníka

Náčelník:

mjr. Antonín K Y N D L

amnestie prezidenta republiky z 9. května 1968.

Proto podle čl. 1, 2, 3, 4, 5 rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii

VÍT FOUSEK

Československý olympionik Vít Fousek (* 1913) pocházel z rodiny sezonního dělníka, který obhospodařoval tři hektary. Nikdy nebyl organizován v žádné politické straně. V roce 1939 se oženil, brzy se ale rozvedl, celý majetek nechal bývalé manželce a vybudoval si nové hospodářství ve Vlachovicích. Vít Fousek se od dětství věnoval lyžařskému sportům. Dvakrát se účastnil zimních olympijských her, v roce 1938 se stal mistrem republiky v běhu na lyžích na 50 km a v letech 1938 a 1946 byl členem mistrovské štafety.

Státní bezpečnost zatkla Víta Fouska v Jihlavě 26. května 1953. Krajský soud v Jihlavě jej spolu s dalšími čtyřmi lidmi (tzv. protistátní skupina Menšíková a spol.) odsoudil za to, že „ve Vlachovicích a jinde se spojili, a to Vladimír Ptáček na jaře 1950 s dalšími osobami, všichni pak od prosince 1950 s uprchlým protistátním zločincem Musilem, případně s dalšími osobami a navzájem k pokusu o zničení lidově demokratického státního zřízení republiky, které je zaručeno ústavou, tím, že ve vzájemné součinnosti přechovávali protistátně činné osoby a zahraniční agenty a pomáhali jim k ilegálnímu přechodu státních hranic“. Někteří obžalovaní včetně Víta Fouska měli dále „vytvořit skupinu k udržování spojení mezi protistátně činnými osobami v republice a zahraniční agenturou“. Tresty pro členy skupiny se pohybovaly v rozmezí od devíti do osmnácti let. Vít Fousek byl v lednu 1954 odsouzen za velezradu k devíti letům odnětí svobody, propadnutí majetku a ztrátě čestných občanských práv na tři roky.

Vít Fousek prošel vězením v Jihlavě, v Praze na Pankráci a nápravněpracovním táborem Vykanov C na Jáchymovsku. Jeho pracovitost se projevila i ve vězení, kde pravidelně vysoko překračoval stanovenou normu. Propuštěn byl na amnestii v květnu roku 1960.